

fales, at disse Forsendelser bleve indleverede en vis Tid i Forveien, hvilket kunde have sine store Ulemper. Jeg tror, at man skal blive staaende ved, hvad der er blevet foreslaaet her af Hæretallet, hvor jo ogsaa de 2 Bunds Basser blive særlig begunstige, idet man sætter dem til en lavere Taxt end den, der er foreslaaet af Regjeringen. Naar det ærede Medlem er imod Adresseblanketter, som forresten er Regjeringens Forslag, saa tror jeg ogsaa, at man der maa gjøre en lignende Bemærkning, at det er Noget, som i høi Grad letter Expeditionen og derved i første Række kommer Postvæsenet til Gode, men derved ogsaa Publikum i meget høi Grad. Det er desuden Noget, som er indført alle andre Steder, saa vidt jeg veed, i Tyskland allerede i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne, og det vil forstaaes, at efterhaanden som Forsendelserne tiltage, kan Expeditionen ikke foregaa tilstrækkelig hurtig, naar ikke enhver Ting staaar paa sit Sted, hvad der er Tilfældet, hvor der er trykte Blanketter. Det er ogsaa Noget, vi ere saa temmelig vant til ved Postanvisninger, hvor man ikke kunde tænke sig Tingen foregaa uden ved Hjælp af trykte Blanketter. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) har frygtet for, at 5 Dros Brevkortene skulde medføre en meget stærk Nedgang i Indtægterne, og at Følgen vilde være en Standsning i Postvæsenets Udvikling. Jeg tror, at hvis der sker nogen Nedgang, vil det være en aldeles forbigaaende, Erfaringen andet Steds fra viser tilstrækkelig dette. Er der end maatte her til Lands en større Betænkelighed lige overfor Benyttelsen af Brevkort, saa er jeg dog overbevist om, at Befolkningen meget snart vil vænne sig dertil. Det vil gaa med Brevkortene paa samme Maade, som det gik med det nye Møntsystem. Befolkningen var i Begyndelsen meget betænkelig derved, men det viste sig, at man hurtig vænnede sig til de nye Penge. Vil man se f. Ex., hvorledes Forholdet har været i Norge — det norske Folk er jo meget nær beslægtet med os — har det vist sig, at Medsættelsen til det Halve af Taxten, hvilket jo er en større Medsættelse end den her foreslaaede, kun aldeles foreløbig i det første og andet Aar bragte en Nedgang, men derpaa en stærk Opgang, ja Postvæsenets Indtægter have endog taget til i den Grad, at Regjeringen har foreslaaet, at man skulde gaa endnu videre og indføre lokale Brevkort til 3 Dros, medens ellers Brevkortene jo koste 5 Dros. Jeg tror, at naar man taler om Nedgangen, som den ærede Minister ogsaa var inde paa, saa skal man ikke være betænkelig ved den nærliggende

lige Nedgang, som Medsættelsen af Portoen for Brevkortene kan fremkalde, men som dog ikke vil være saa stor, som Regjeringen paa-staar; thi den vil sikkert følges af en Opgang i en meget nær Fremtid. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har stillet et andet Vædringsforslag, som angaar Byposten. Det har den ærede Minister allerede tilbøielig imødegaaet, og jeg vil ogsaa sige, at jeg frygter for, at der skal komme en meget stor Forvirring i vore postale Forhold i Kjøbenhavn og de større Stæder, dersom man ikke vedtager den Paragraf, der er foreslaaet, hvorved man søger at faae en vis Haand i Hante ved Oprettelsen i Fremtiden af et privat Postvæsen. Den nærværende Bypost kunde der maaske være Tale om at udløse; en saadan Anthyndning er fremkommet i Betænkningen, og jeg har, at den ærede Minister vil staae paa Spørgsmaalet en nærmere Overveielse. De andre Punkter, som skulde medføre en Nedgang foruden netop, hvad jeg nu har omtalt, Brevkortene, ere saa høit ubetydelige, at det forundrer mig i høi Grad, at den ærede Minister kunde i Begyndelsen af sine Udtalelser anføre som et Hovedpunkt: Frygten for Nedgang. Den største Nedgang vil komme paa Basser, og det efter en Sandsynlighedsberegning, som jeg tror er temmelig sikker, ikke mere end 15,000 Kroner. Saa vil der være en Nedgang paa Postanvisningerne, som næppe vil kunne sættes høiere end til nogle faa Tusinde Kroner og paa Postopkrævninger nogle faa Hundrede Kroner, og det er høit sandsynligt, at denne Taxtnedsættelse vil slaa om til det Modsatte og fremkalde større Indtægter end nu. Det forundrer mig i høi Grad, at den ærede Minister kunde saa bestemt modsætte sig Vædringsforslaget under Nr. 6, der bestemmer, at Postvæsenet skal kunne forhandle fremmede Frimærker. Det er jo Noget, som naturlig falder ind under Postvæsenets Opgave. Det er jo at lette Omsætningen. I Stedet for, at man nu i mange Tilfælde bruger Postanvisninger for meget ubetydelige Beløb, saa vil man spare det. Det er Noget, som man kan sige ligger indenfor Postvæsenets Omraade, og jeg beklager, at den ærede Minister, som oplæste en Del af Betænkningen, ikke fortsatte Oplæsningen, thi der vilde han være stødt paa Ting, som Postvæsenet giver sig af med, der kunne siges at ligge ganske udenfor Postvæsenets Omraade. At sælge Stempelmærker, Noget, som er Tilfældet her til en vis Grad, men som i Tyskland er ganske almindeligt, er jo Noget, som ikke vedkommer Omsætningen. Naar jeg lægger saa megen Vægt paa Væ-